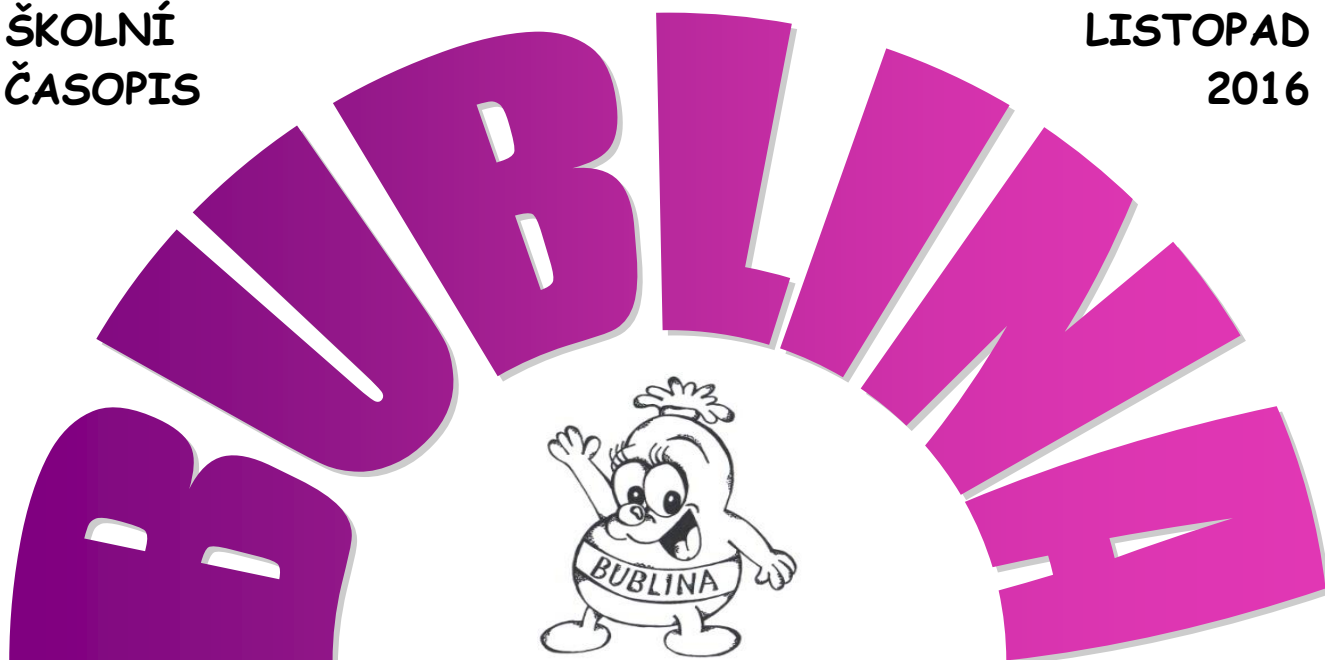

Základní škola Nové Město na Moravě
Leandra Čecha 860

www.zs2.nmm.cz

Nová redakční rada časopisu před novým vchodem do školy

Milí čtenáři,

jsme rádi, že se s vámi opět setkáváme nad stránkami nového čísla školního časopisu. Letošní školní rok s sebou přinesl pár novinek. Toto číslo pro vás připravila úplně nová redakční rada sestavená z žákyň devátého a osmého ročníku. O pár řádků níže se vám všem rády představí.

Nový pro vás byl i vstup do školy, když jste 5. září otvírali dveře do nové spojovací chodby. Určitě jste rádi, že vám tzv. „krček“ usnadňuje cestu na oběd, protože se nemusíte přezouvat. O jeho slavnostním otevření i o tom, jak se žákům líbí, se můžete též dočíst na následujících stránkách.

Přejeme vám všem příjemné počtení. Ať se vám daří v tomto školním roce zúročit nové dojmy, poznatky a vědomosti.

V. Konvalinková

Představujeme vám novou redakční radu

Děvčata, která mi letos pomáhají s časopisem, vám řeknou něco o svých zájmech a ještě se vzpomínkami vrátí k letošním zážitkům z letních prázdnin. Zavzpomínejte si na příjemné letní dny s nimi.

Gerlichová Lucie, 8.A: Mezi mé koníčky patří kreslení a malování, hraní míčových her a jízda na kole. Můj nejhezčí zážitek z prázdnin je výlet do Kutné Hory, kde jsem s rodinou zažila spoustu legrace a zajímavých věcí. Mými oblíbenými předměty jsou zeměpis, český jazyk a přírodopis.

Halouzková Petra, 8.A: K mým zájmům patří čtení, pečení, plavání a hraní si s dětmi. Ve škole mě nejvíce baví přírodopis a český jazyk. Letošní prázdniny jsem si moc užila. Sourozenci mě vzali do Prahy, kde jsme navštívili Karlův most, Pražský hrad a spoustu dalších památek. Nejvíce se mi líbilo zoo. Bylo to super.

Horváthová Julie, 8.A: Ráda hraji na kytaru, jezdím na skateboardu a inline bruslích, hraji badminton. Hodně čtu, hlavně fantasy a dobrodružné knihy. Také ráda fotím. Poslouchám často hudbu. Mými oblíbenými předměty jsou zeměpis a přírodopis. Mám ráda zvířata a přírodu. Doma máme dva kocoury, psa a králíka. Můj nejhezčí zážitek z prázdnin se váže k Lipnu, kde jsem byla s rodinou a známými.

Melicharová Lada, 8.A: Ráda chodím do mažoretek, čtu knihy a ráda se dívám na dobrodružné filmy. Baví mě badminton. Mezi mé oblíbené školní předměty patří výtvarná výchova a zeměpis. O prázdninách jsem byla v Chorvatsku a v brněnské zoo.

Lemperová Adéla, 9.B: Ráda tančím a fotografuji. K mým oblíbeným předmětům patří dějepis a český jazyk. Letošní prázdniny jsem si skvěle užila. První týden jsme jeli za strejdou na Šumavu. S kamarádkou jsem byla na tanečním táboře ve Skleném. Do zahraničí jsme letos s rodiči nejeli, místo toho jsme cestovali po Čechách. Navštívili jsme Ještěd, Krkonoše, Liberec, Máchovo jezero, hrad Bezděz, Prahu, Brno a spoustu zajímavých míst.

Stará Hana, 9.B: K mým zálibám patří fotografování. Ze školních předmětů mě nejvíce baví dějepis. Letní prázdniny jsem si moc užila. Hodně času jsem trávila s kamarády.

Omluva

V posledním čísle z minulého školního roku jsme zapomněli přidat k článku o soutěži Mladý zahrádkář tyto dvě fotografie soutěžících. Omlouváme se jim.

Jaroslav Stehlík, Petr Polnický, Adéla Rychtářová, Hana Konvalinková

Natálie Rychtářová, Kateřina Ondřejková, Monika Laubová, Lucie Gerlichová

Naši noví žáci

Chtěli bychom vám představit nové žáčky naší školy. Na fotografiích si můžete prohlédnout novoměstské prvňáčky a v anketě si můžete přečíst, jak se líbí ve škole prvňáčkům v Pohledci.

1.A s paní učitelkou Mgr. L. Kachlíkovou

1.B - třída paní učitelky Mgr. I. Hubáčkové

Kateřina Šálková: Ráda chodím do družiny a ráda si tam hraju s dětmi. Můj oblíbený předmět je výtvarná výchova. Mám ráda všechny učitelky. Ve škole se mi líbí.

Tadeáš Horváth: Paní učitelka Vlčková je moje nejoblíbenější učitelka. Nejraději mám výtvarnou výchovu a tělocvik. Moc se mi líbí školní zahrada, kam chodíme s družinou. Radši bych ale chodil do školy v Novém Městě kvůli sourozencům. Jsem rád, že už chodím do školy.

Šárka Megó: Do školy chodím ráda. Nejvíc mě baví tělocvik. Líbí se mi v družině a ráda si tam hraji. Paní učitelka Kučerová je moje oblíbená učitelka.

Anna Babáčková: Mně se líbí v družině. Nejvíc mě baví výtvarná výchova. O přestávkách si nejraději hraji s kamarády. Moc se mi tady líbí.

Matěj Hauerland: Mám to tady rád. Baví mě výtvarná výchova. Líbí se mi tady snad všechno. Mám rád všechny paní učitelky. Mají tu dobrá jídla. Líbí se mi tady.

(anketu připravila J. Horváthová)

Po prázdninách novým vchodem do dalšího školního roku...

Načali jsme třetí měsíc nového školního roku, a tak už pro nás tzv. „krček“ přestává být novinkou a začínáme si na něj zvykat, jako kdyby tu tato spojovací chodba stála vždy. Připomeňme si na následujících fotografiích, jak vypadala naše škola na konci loňského školního roku při začátku stavebních úprav a jak vypadá nyní.

Na některých fotografiích zahlédnete i pana starostu M. Šmardu a našeho pana ředitele J. Krakoviče, kteří společně tuto novou přístavbu slavnostně otevřeli 11. října. Po přestřihnutí pásky následovala prohlídka nové chodby a přilehlého hřiště, na němž si pan ředitel s panem starostou s chutí vyzkoušeli střelbu na basketbalový koš.

škola před stavbou tunelu

škola po stavbě tunelu

slavnostní otevření

Anketa

Jak se vám líbí nový vchod do školní budovy a nově vzniklý prostor pro družinu?

1. stupeň

1.A

Tereza Klimešová: Líbí se mi pavučina na hřišti.

Darina Laifrová: Líbí se mi hodně, i barevně, nejlepší je hřiště.

1.B

Natálie Hudcová: Je krásný a nejvíc se mi líbí hřiště.

Alex Simon: Je super a líbí se mi, jak udělali horolezeckou stěnu.

2.A

Ondřej Vokoun: Hodně se mi líbí vchod do jídelny a taky hřiště.

Matyáš Havlík: Jsem rád, že se nemusíme přezouvat.

2.B

Ondřej Hiesböck: Moc se jim povedl, jsou tu dobře vymyšlené barvy.

Kateřina Čejková: Je krásný a hodně se jim povedlo hřiště.

3.A

Marek Lukeš: Je velmi prostorný a je tam hodně světla, což je dobré.

Lucie Lorencová: Lepší už být nemůže.

3.B

Nela Mokrá: Hodně se mi líbí.

Markéta Smetanová: Je velmi dobře vyřešený.

3.C

David Šustáček: No, líbí se mi hlavně barvy.

Pavína Peňázová: Je krásně prostorný.

4.A

Jiří Prosecký: Je docela hezký.

Kristýna Blažková: Je v něm hodně světla a je hezky řešený.

4.B

Jiří Kališ: Líbí se mi hlavně hřiště.

Adéla Dostálová: Moc se mi líbí barvy, krásně spolu ladí.

5.A

Honza Svoboda: Je dobrý, že jsou tam velká okna, tím pádem tam je víc světla.

Soňa Zemánková: Jsou dobře řešené barvy a lavičky, je fajn, že si tam můžeme sednout.

5.B

František Ondráček: Líbí se mi vchod do jídelny a barvy.

Jolana Poupalová: Je docela pěkný, ale ten předtím byl lepší.

5.C

Daniela Janů: Je moc pěkný a je super, že se nemusíme přezouvat.

Kamila Stará: Celkem se mi líbí.

2. stupeň

6.A

Patrik Zykan: Líbí se mi, že si v průchodu můžeme sedat na lavičku. Taky je dobré, že se nemusíme přezouvat.

Jolana Žváčková: Líbí se mi to víc než zahrada, která tu byla předtím. Ale dala bych tam víc laviček.

Jorika Růžičková: Chybí mi zahrada. Jinak by se to mohlo víc vyzdobit a zútulnit.

6.B

Radek Prokop Dostál: Líbí se mi cesta pro kočárky, jinak jsou ošklivé schody zvenku.

Ariana Kolářová: U nás je to pěkné a moderní, ale u gymplu to vypadá staře.

7.A

Marta Tučková: Průchod je hezky prosklený, je super, že si tam můžeme sednout na lavičky.

Jana Polnická: Nelíbí se mi ty barvy, štve mě, že nemůžeme chodit na hřiště kdykoli.

Alan Koller: Je to fakt pěkné. Líbí se mi všechno. Nemám co vytknout.

7.B

Veronika Krejčí: Líbí se mi hezký vzhled a materiál, ze kterého je průchod postaven.

Pavel Krejčí: Je to super, mají to dobře udělané, ale není tu žádná příroda.

Hana Konvalinková: Ten průchod se mi líbí, je moderní a můžeme tam být na lavičkách, než je povolen vstup do školy.

8.A

Sabina Horká: Je to moc pěkné, je dobré, že můžeme chodit v přezůvkách na obědy. Ještě se mi moc líbí ta modře natřená místnost u gymplu. Myslím si, že to ten krček oživí.

Lucka Tranová: Mně to přijde zbytečné. Líbila se mi víc ta zahrada.

Berenika Podařilová: Je to dobré, protože se nemusíme mačkat v šatnách.

Adam Dostál: Mně by se to víc líbilo, kdyby tam byly nějaké kytky.

8.B

Dominik Malinský: Mně se líbí, že se nemusíme přezouvat.

Karolína Špinarová: Je to praktické, moc se mi to líbí.

Adéla Pochopová: Líbí se mi to, ale není to vůbec přírodní.

9.A

Pepa Ptáček: Přijde mi zbytečné do toho investovat peníze, ale jinak je to dobré. Můžeme chodit na obědy v přezůvkách.

Kristýna Krejčová: Nelíbí se mi, že tam prochází lidi z gymnázia a že tam jsou velké fronty.

Anička Bulvová: Je dobré, že se nemusíme přezouvat, ale vadí mi, že nemůžeme jít kdykoli na hřiště.

9.B

Renata Křídlová: Víc se mi líbila ta zahrada, mohli jsme tam být o volných hodinách a chtěla bych chodit na to hřiště.

Míša Čechová: Je to dobré, ale štve mě, že chodí kolem našich šaten malé děti.

Matouš Horváth: Podle mého názoru je to zbytečné.

učitelé

Mgr. Alena Hábová: Líbí se mi, že se nemusíme přezouvat. Myslím si, že to urychlilo odchody. Je to dobré také kvůli bezpečnosti.

Mgr. Aleš Kříž: Líbí se mi, že se to k sobě hodí a že je to praktické pro obě školy. Myslím si, že to mohlo být už dávno.

Mgr. Martina Svrčková: Líbí se mi to moc, je to praktická věc jak pro žáky, tak pro učitele.

Mgr. Martina Pulgretová: Moc se mi to líbí, dobře to zapadlo do interiéru a vypadá to, jako by to tam bylo odjakživa.

(anketu připravily L. Gerlichová, L. Melicharová, P. Halouzková, J. Horváthová)

Cenu Talent Vysočiny 2016 si ve Žďáře převzalo 13 nadaných žáků

Slavnostní vyhlášení talentů včetně Ceny hejtmana Kraje Vysočina 2016 se už po jednadvacáté uskutečnilo v úterý 28. června večer v Domě kultury ve Žďáře nad Sázavou. Odborná komise letos nominovala na cenu Talent Vysočiny 95 žáků a studentů v pěti oborech.

Vítězové v daném oboru a kategorii získali nejen ocenění Talent Vysočiny, ale také stipendium - tisíc nebo dva tisíce korun po dobu deseti měsíců. Navíc žáci ocenění Cenou hejtmana Kraje Vysočina si za zcela výjimečné výsledky rozdělí jednorázově 25 tisíc korun.

Cena hejtmana Kraje Vysočina připadla třem žákyním. Mezi nimi byla i **Karolína Špinarová** ze současné 8.B!

Karolíně gratulujeme a přejeme jí mnoho dalších úspěchů a ocenění.

Školní sportovní klub - srpnové plavecké soustředění

13.8. - Na kole dětem Žďárskými vrchy

17.6. - Celostátní finále v atletickém čtyřboji škol

Ohlédněme se ještě za úspěchem konce minulého školního roku.

Naše starší žákyně si vybojovaly účast na Mistrovství ČR školních družstev v atletickém čtyřboji, kde reprezentovaly Kraj Vysočina.

V Břeclavi bojovalo 14 nejlepších škol - vítězů jednotlivých krajů. Děvčata reprezentovala skvěle také naši škola i Nové Město, neboť v republikovém finále dosáhla krásného 5. místa! Děvčata musela zvládnout sprint na 60 m, skok do výšky, skok do dálky, vrh koulí, hod míčkem a běh na 800 m. Nejvšestrannější „školní“ atletkou v ČR byla vyhlášena naše Sára Zámečníková. Kromě ní družstvo tvořily Barbora Felcmanová, Marta Slonková, Anna Šanderová a Lucie Peňázová.

Všem děvčatům k úspěchu gratulujeme!

(Mgr. V. Holubová)

Zprávy z pohledecké školy

5. září se k našim stávajícím 18 žákům připojilo 6 prvňáčků a všech 24 dětí jsme přivítali v novém školním roce 2016/2017.

Stejně jako každý rok i letos jsme hned v prvním týdnu školního roku navštívili dopravní hřiště v Novém Městě na Moravě. Den začal přednáškou pana nadstrážmistra Jinka, který s námi zopakoval základní pravidla silničního provozu a upozornil nás na důležité dopravní situace. Poté jsme si mohli vše zkusit přímo v praxi na dopravním hřišti. Vyzkoušeli jsme si role ukázněných chodců i svědomitých cyklistů. Celý den se nám opět vydařil a těšíme se na jaro, kdy nabyté zkušenosti zúročí hlavně žáci 4. ročníku v testech pro získání řidičského průkazu na kolo.

15. září jsme vyjeli do Radešínské Svatky, kde od 9 hodin probíhala již XIII. Národní výstava českého strakatého skotu. Nejdříve jsme si celý areál prohlédli. Během prohlídky žáci plnili nejrůznější úkoly spojené s tematikou chovatelství, viděli různá domácí zvířata a vyzkoušeli si např. dojení krávy na modelu. Druhá část byla velice zajímavá především pro naše chlapce, neboť zde našli vystavené zemědělské stroje. V posledním půlhodince měly děti rozchod, který velice ocenily. Pro naši školu byla tato výstava premiérou, ale v příštích letech ji opět rádi navštívíme.

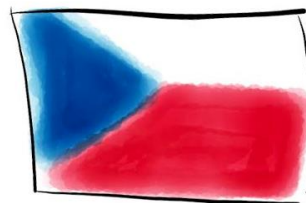
V úterý 4. října nás ve škole navštívily lektorky z neziskové organizace PORTIMO z Nového Města na Moravě, které si pro nás připravily preventivní program na téma Jako Ty. Program poskytuje specifickou prevenci v oblasti rizikových jevů rasismu a šikany. Celý program byl propojen stejnojmenným příběhem S. Gammela. Žáci naší školy si tyto tři vyučovací hodiny zaměřené na spolupráci, přátelství a vzájemnou pomoc moc užívali. Pomáhali dotvářet příběh, plnili s nadšením úkoly. Moc je zaujaly aktivity, kdy se celá třída musela schovat do bezpečí před nepřátelským lvem, nebo když pomáhali na papíře spolužákovi se zavřenýma očima v tichosti najít cestu v bludišti. Žáci si se všemi aktivitami poradili a odnesli si spoustu zajímavých zkušeností.

Podruhé jsme využili programu sdružení PORTIMO v pátek 7. 10. Navštívili jsme Kulturní dům v Novém Městě na Moravě - v rámci benefice „Na jedné lodi ve vlnách života“ jsme zhlédli loutkové divadlo s názvem Děvčátko Momo a ukradený čas. Divadlo bylo moc hezké a zajímavé už samotným příběhem, ale také krásnými efekty. Po divadelním představení si děti mohly zakoupit dobroty v Kafárně, zúčastnit se aktivit pro děti v Hračkovišti, či si prohlédnout obrazy. Poté jsme se ještě prošli pěšky zpátky do školy a po vydařeném dni jsme odcházeli domů užít si víkend.

I v letošním roce zhotovili starší žáci věnec, který jsme společně před 28. říjnem položili k pomníku padlých z I. světové války.

A co nás čeká hned po podzimních prázdninách? Halloween!!! Masky jsou připraveny.

(Mgr. Vendula Vytlačilová)

Arboretum

V září jsme využili pěkného počasí a navštívili jsme v hodinách pěstitelství novoměstské arboretum.

Po jeho návštěvě jsme si pak dokázali odpovědět na otázky:

Co je arboretum? A kde se v našem městě nachází?

Arboretum jsme poznali jako zahradu plnou zeleně. Viděli jsme řadu dřevin, stromů a keřů. Všechny byly označeny českými i odbornými názvy. Cestičky nás zavedly až k altánku, kde jsme plnili úkoly a zazpívali si. Doporučujeme všem navštívit arboretum i na jaře a v létě. Nachází se pod poliklinikou. Uprostřed města objevíte oázu zeleně a klidu.

(žáci 6. tříd)

13.9. - Prezence řemeslných oborů na náměstí

Adaptační kurz - 6.A - K Harusáku a za pizzou do kuchyňky

Jana Dacerová: Adaptační kurz proběhl ve čtvrtek 15. 9. Byl to zatím můj nejzábavnější den ve škole. Nejvíce mě bavilo, když jsme venku na stadionu hráli vybíjenou. Z tohoto dne jsem si neodnesla jenom hezké zážitky, ale i pořádně poškrábaná stehna.

Simona Svobodová: 15. září jsme měli adaptační kurz. Byly s námi paní učitelky Zdeňka Ondráčková a Jana Dvořáková. Vyrázili jsme na Harusův kopec. Tam jsme plnili různé úkoly. Jeden z nich byl třeba válení sudů z kopce dolů. Moc jsme se s holkami bavily. Bylo to fajn. Těším se, až si to zase někdy zopakujeme.

Pavel Janů: Adaptační kurz se mi líbil - hráli jsme ping-pong, upekli jsme si pizzu a šli jsme se projít ke koupališti, ke Ski a na Harusák.

Tomáš Janů: Adaptační den byl hezký. Nejlepší bylo, když jsme s klukama kouleli sudy ze sjezdovky. Pak jsme došli do školy, hráli jsme Monopoly, u toho jsme jedli pizzu.

Jakub Uhlíř: Proč se mi vůbec líbil adaptační kurz?

Šli jsme do přírody, kde jsme váleli sudy z obrovitánského kopce. Hráli jsme různé hry. Poznávali jsme se. Poté se naše třída přesunula do kuchyňky, kde jsme hráli hry a pekli pizzu. Byl to moc hezký den.

Jiří Olišar: Ráno přišli všichni do školy v dobré náladě, protože jsme se neměli učit. Hned od rána jsme ve třídě hráli hry. Každý si mohl přinést svoji. Mně se nejvíce líbila hra Bang. Potom šla celá třída na procházku na sjezdovku. Po návratu jsme šli na oběd. Po obědě jsme hráli vybíjenou. Také jsme si mohli upéct pizzu. Celý den se mi moc líbil.

Míša Křivánková: Adaptační den se mi moc líbil, protože jsme celé dopoledne byli na dlouhé procházce a s holkama jsme si hezky povídaly. Prvně jsme šli na koupaliště a potom na Ski, dále jsme pokračovali na Harusák. Tam jsme se společně vyfotili. Potom jsme došli na sjezdovku, odkud byl krásný výhled. Pomalu jsme sešli nebo se skutáleli dolů a šli jsme zpátky do školy.

Adaptační výlet třídy 6.B – Po stopách Olšiakových soch

Eva Chrástová: Ve čtvrtek 15. 9. jsme se s celou třídou vydali na adaptační výlet do Žďáru nad Sázavou. Jeli jsme tam autobusem. Když jsme dojeli do Žďáru, šli jsme směrem ke Žďasu. Jely s námi dvě paní učitelky, paní učitelka Petrová a Konvalinková.

Po chvíli jsme došli na takové místo, kde byl velký prostor. Bylo to blízko kolejí. Tam jsme si zahráli první hru. Jmenovala se prorážená. Hráli jsme to asi čtyřikrát. Moc nás to bavilo. Pak jsme se vydali dál a procházeli jsme kolem zahrádkářské kolonie.

Tou cestou jsme mířili do Hamrů k sochám Michala Olšiaka. Jako první tu stál Hamroň, ale ještě chvíli před ním jsme se opět zastavili na hry. Tentokrát na velké louce. Byli jsme tam asi hodinu. Tam jsme hráli vybíjenou. Zapomněla jsem říct, že jsme s sebou měli i míč. Zahráli jsme si i šátkovanou a na babu. Bylo to super!

Z louky jsme šli asi 20 - 30 minut k Hamroňovi. Když jsme byli kousek od něj, skoro všichni se k němu rozběhli. Každý chtěl sedět úplně nahoře. U Hamroně jsme posvačili a vydali se k Mamlasovi. U něj jsme hráli další hru. Tentokrát to byla taková hra, při níž měl vždy jeden z nás zavázané oči, hmatem musel poznat, kterých pět spolužáků sedí na lavičce. Hra - jak znáš své kamarády?

Po hře jsme se pomalu vraceli na nádraží. Než jel vlak domů, tak jsme ještě měli čas, dostali jsme rozchod do Kauflandu. Na ten rozchod jsme dostali asi hodinu, ale po ní jsme už opravdu jeli. Došli jsme na nádraží a po chvíli jsme sedli do vlaku. Byl to super den! Krásné počasí, zábava. Všechno se vydařilo tak, jak mělo. Děkuji moc našim učitelkám, že to podnikly, ale hlavně, že to s námi vydržely!

Miroslav Lukeš: Ve čtvrtek 15. 9. jsme jeli autobusem do Žďáru. Za Žďásem byl takový plácek. Tam jsme se nasvačili. Hráli jsme tam různé hry. Potom jsme šli na louku, kde jsme hráli vybíjenou a šátkovanou. Byla to vážně sranda. Šli jsme kolem polí, na jednom poli byl zajíc. Došli jsme až k Mamlasovi. Bylo to super!

Markéta Šrámková: Byl to úžasný adaptační kurz. Šli jsme po stopách Olšákových soch. Hráli jsme různé hry. Viděli jsme dvě úžasné sochy: Hamroně a Mamlase. U Hamroně Martin s Radkem našli starou průkazku z 2. světové války. U Mamlase jsme vlastně nic nenašli, jen dobrou náladu.

Jan Chrást: Při adaptačním kurzu jsme hráli hru jménem prorážená, bylo to super, ale nebyly vyrovnané týmy. Potom jsme šli lesem a Honza, Jarda, Kuba si dali zápas, kdo trefí strom šiškami. Vyhrál to Kuba Jelínek.

Kateřina Vašíková: Adaptační kurz byl super. Ráno v 7:50 jsme se sešli na vlakovém nádraží. Potom pro nás přijel autobus a jeli jsme. V autobuse jsme si povídali a smáli jsme se. Vystoupili jsme a opodál byla louka, tam jsme si sedli a hráli jsme hry, např. živé pexeso. Potom paní učitelky řekly, že půjdeme dál, tak jsme si sbalili věci a pokračovali jsme. O nějaký kus dál jsme se zastavili na velké louce a zde jsme hráli šátkovanou, ostatní si šli hrát Buldoga a my Pohledáci jsme hráli chvíli pštrosí závody a volejbal. Potom jsme vyrazili opět na cestu a došli jsme k naší první soše, k Hamroňovi. Tam jsme si s holkami sedly na kámen a povídaly si.

Pak jsme se vyfotili. Došli jsme i ke druhé soše, ta se jmenovala Mamlas. U Mamlase jsme hráli takovou hru, zda poznáme své kamarády. Vrátili jsme se do Žďáru ke Kauflandu a tam jsme náš skvělý adaptační výlet zakončili nákupem dobrot.

Mistrovství ČR v atletice žákyň, Jablonec 17.9. - 18.9. 2016

Sára Zámečníková vybojovala na MČR v Jablonci nad Nisou 2. místo ve skoku do dálky skvělým výkonem 567 cm. Na 200 m překážek skončila na 3. místě a na trati 100 m překážek skončila ve finále na pěkném 5. místě.

Tato umístění jsou o to vzácnější, že Sára se specializuje na atletický víceboj, a přesto dokázala porazit specialistky ve vyjmenovaných disciplínách. Těmito skvělými výkony se Sára nominovala do žakovské reprezentace České republiky.

Moc gratulujeme!

(Mgr. V. Holubová)

20.9. – zeměpisný pořad o Austrálii

Pořad pro nás připravili manželé Špillarovi. Promítali fotky a komentovali své zážitky. Bylo to zajímavé a poučné. Líbilo se mi, jak vyprávěli o vodopádu, kde žily masožravé želvičky.

(Aneta Chmelařová, 7.A)

Pořad trval necelé dvě hodiny. Na konci manželé pokládali dětem několik otázek, které vycházely z jejich vyprávění. Jednu z otázek jsem zodpověděl i já a dostal jsem časopis Příroda. Bylo to moc hezké a poučné. Jsem rád, že jsem tam mohl být.

(Petr Polnický, 7.A)

V září jsme byli se školou na zeměpisném pořadu o Austrálii. Podívali jsme se na zajímavé fotky a poslechli si k tomu nejeden zajímavý příběh. O přestávce jsme si mohli koupit nějakou knihu nebo pohlednici. Poté jsme soutěžili o časopisy. Pak už nás čekalo učení. Moc se mi to líbilo.

(Veronika Nushartová, 7.A)

Do daleké Austrálie nás zavedli manželé Špillarovi

Manželé Špillarovi jsou cestovatelé po kontinentech naší planety, autoři mnoha knih a vydavatelé časopisů. Měli jsme možnost se s nimi setkat v úterý 20. září v novoměstském kulturním domě. Zprostředkovali nám své dojmy, tentokrát z daleké Austrálie. Poutavým způsobem nás informovali o tradicích i běžném životě obyčejných lidí na tomto kontinentu.

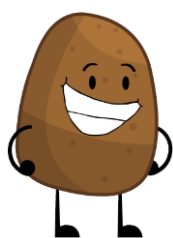
Celé setkání s cestovateli bylo kromě povídání provázeno nesčetným množstvím krásných fotografií. Mezi dětmi proběhla i soutěž o několik výtisků cestovatelského časopisu. Děti musely prokázat, jak pozorně poslouchaly a co si o Austrálii zapamatovaly. Jeden z časopisů získala i Natálka z naší třídy. Vyprávění bylo velmi zajímavé a poučné.

Ve třídě jsme si připomněli, co všechno jsme se o Austrálii dozvěděli. Na školní mapě jsme si pak všechna místa, o kterých nám cestovatelé povídali, našli a ve výtvarné výchově jsme si sami vytvořili mapu Austrálie a získané poznatky jsme do ní výtvarně ztvárnili.

(žáci 5.B)

Bramborový den 1.B a 4.B

Na konci září jsme prožili společné dopoledne s kamarády ze 4. ročníku. Tématem projektového dne byly brambory. Čtvrtáci vyrobili bramborová tiskátka s geometrickými tvary a pracovní kalhoty z papíru. Společně jsme je pak ozdobili barevnými obtisky. Také jsme se naučili básničku od Františka Hrubína o Honzíkovi, který místo ztracených korálů přinesl brambory.

V dalším úkolu jsme si procvičili počet slabik ve slovech patřících k podzimu. A teď pozor, dokázali byste nakreslit traktor jedním tahem? My jsme to zkusili a opravdu to jde. Celé dopoledne vyvrcholilo před obědem bramborovým tělocvikem. Čtvrtáci pro nás připravili na školním dvoře sportovní soutěže. Každý z nás získal odměnu. Projektový den jsme si moc užili, poznali jsme nové kamarády a už se moc těšíme na další společné setkání.

(žáci 1. B)

Rýmujeme a experimentujeme v hodinách českého jazyka

Žáci 6.A se měli na začátku školního roku v hodině literatury pokusit vžít do role básníků a vymyslet jednoduché veršovánky. Sami můžete posoudit, jak se jim to povedlo.

Králík mlsné choutky má,
hladem koulí očima.
Děda nese zrní,
králík blahem vrní.

Zrní do kalíšku,
králíkovi kručí v bříšku.
Pak si v klidu pěkně smlsne
a v pelíšku tvrdě usne.

Jana Polnická

Kamzík, to je pane skokan!
Houpá se jako klokan.
Přeskočil stůl,
narazil na kůl.
Ten kůl byl ostrý jako trnka,
ránu mu ošetřila srnka.

David Bartoněk

Králíček má stále hlad,
proto se musí pořád cpát.
Kousl dědu do malíčku,
ten už běží pro paličku.

Kristýna Petrová

a) Na ledovci ledabyly
jezdí tuleň na kobyle.
Ostatní tuleni,
závistí zelení,
jsou z toho jeleni.

b) Opice v čepici
strašila slepici.
Slepice opici
sezobala čepici.

Tomáš Janů

Procházka

U lesa roste trnka,
u trnky se pase srnka.
Za lesem je město,
pekaři tam pečou těsto.
Ve městě je kostel,
na faře má farář postel.
Než jsem přešel chodník,
pekař upek' bochník.
Za městem je řeka,
tichá, klidná, vleklá.
V řece velká štika,
uviděl jsem ji! To je velká klika!
U řeky stál malíř,
co namaloval talíř.
Na talíři hrušku,
měl na to dobrou tužku.
Městem jsem se procházel,
malý psík mě provázel.

Jorika Růžičková

Žáci 7.A si v hodině slohu ověřovali rozsah své slovní zásoby a měli za úkol napsat co nejdelší větu, ve které vše začíná na jedno stejné písmenko, tedy i spojky či předložky. Věta měla zároveň dávat smysl. Zde je pár nejlepších vět, které žáci vymysleli.

Justýna Janů: Závistivá zebra Zuzana ze zoo zákeřně zírala ze zelené zídky.

Per Polnický: Poplašený pražský policista pískal pochroumanou píšťalkou, protože potulný pes poskakoval po pruhovaném přechodu.

Krásnou krajinou kolem krkonošských kopců klusal koník Kopýtko, který kráčel ke kopci, kde kopýtkem kreslil krásně kolo.

Jan Trojan: Petr přišel pozdě po práci, protože potkal pana Procházku před pivnicí.

Marie Košíková: Paní profesorka Písečná přinesla patnácti prvňáčkům plný pytel pestrých polštářů plněných prachovým peřím.

Veronika Nushartová: Strašná Sára Simonová se Sašou Sobotkou srazila skateboardem silikonové sochy srandavních slonů.

(Mgr. V. Konvalinková)

Sportujeme v Městských lázních

Literární klíček

5. 10. se v Kulturním domě v Novém Městě na Moravě konal Literární večer. Byly na něm vyhodnoceny nejlepší literární práce za prózu a poezii na téma Kdybych byl. Tento večer se konal v rámci soutěže Literární klíček, kterou k Roku literátů vyhlásilo Nové Město na Moravě.

Děkujeme ještě jednou všem zúčastněným, jejichž práce jsme za naši školu v červnu odeslali do soutěže. Gratulujeme třem výhercům - Anežce Maršálkové ze 3. ročníku a Pepovi Ptáčkovi z 9. ročníku, kteří byli oceněni v kategorii poezie. Třetí oceněnou byla za prozaický text žákyně loňské 9. třídy Marta Slonková.

Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci naší školy.

Oceněné práce našich výherců si nyní můžete přečíst:

**„Kdybych byl hej, hej... ! Kdo... hádej?“
Josef Ptáček**

Tam v lese u starého buku na křižovatce cest,
půjdeš-li tam v noci, kluku,
nečekej od kukačky ku ku,
za tmy neměl bys tam lézt.

Povídá se o mně dlouho,
nejen v babských báchorkách,
celebritou stále budu,
tam v ochozských houštinkách.

Pokud tě zde načapám,
že tropíš hluk a nepořádek,
vydším tě docela,
poběžíš jak po papíře řádek.

Jsem malý, ošklivý, zlomyslný, škodolibý,
na zádech u tebe se mi líbí.
Těžko mne však seřeseš,
strachy hned se roztřešeš.

Když delší kus cesty půjdeš se mnou,
nohy ti záhy hodně ztěžknou.
Jen měsíc ti bude svítit na cestu,
z důlků očí ti tobě polezou od děsu.

Hejkat budu ti do uší hej, hej,
na mě si pozor příště dej!
Chovej se v lese jako doma,
udržuj pořádek a klid.

Když uposlechneš rad mých,
pak teprve zbavíš se mne,
slezu se zad tvých,
možná už budeš ode mne klid mít.

Tento příběh je však šťastný,
nic z toho ti nehrozí,
potká tě to pouze tehdy,
kdybych byl Hejkal z Ochozy.

Marta Slonková

Co by se dělo, kdybych se na jeden den stala holubem?

Stačilo zavřít oči a chvíli si to představovat.

Všechno začalo, když jsem se probudila na střeše katolického kostela a vzbudila kamaráda Pepu. Slétli jsme na náměstí ke staré kašně, na které ještě podřimoval Vráta z Pernštejna. Našli jsme pár drobečků ke snídani a dali si ranní koupel, tím jsme omylem Vráta vzbudili.

Odbila sedmá hodina. Lidé jezdili do práce, obchody se odemykaly, čerstvé pečivo se navázelo a důchodci sprintovali pro nejlevnější rohlíky. Také autobusy plné žáků přijížděly a zástupy dětí proudily do škol. Všichni přes park, na který si spousta občanů i neobčanů stěžuje, prý se tu špiní boty a prší se Raněnému do očí. Mně, jako

**Kdybych byla Kateřina
Anežka Maršálková**

Kdybych byla Kateřina,
byla by má máma Nina.
Kdybych byla Javorová
a máma zas Zázvorová!

Kdybych byla vaše Otylka,
táta by měl nového motýlka.
Kdybych byla svatá Anna,
dělala bych chladna zrána.

Kdybych byla někdo jiný,
nebyla bych já.
To by nebylo moc vtipný,
já jsem prostě já.

holubovi, to vyhovovalo, měkký dopad při přistání, a když jsem měla potřebu se vyprázdnit, nezbylo za mnou tolik stop.

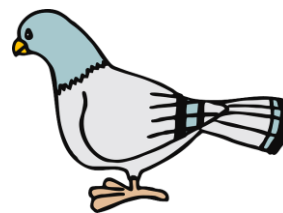
Dopoledne jsme s Pepou letěli do Městských lázní. Neměli jsme plavky, tak nás tam nepustili, ale vedle v potoce jsme si to také užili. Poté mě Pepa vzal na jeho oblíbené místo, Tři kříže. Úžasné panorama. Škoda, že jsem v tu chvíli byla holub a nemohla si to vyfotit.

Nastal čas oběda a my se museli vrátit mezi lidi. Chvíli jsme hledali semínka u bankomatu, ale pak jsme se přesunuli do parku.

Po poledním klidu jsem se sama vydala do Vysočina Arény omrknout, jakou formu mají sportovci. Lyžaři na kolečkových lyžích svištěli po dráze, malé děti hrály fotbal a biatlonisté si natírali terče. Narazila jsem na obrovskou kupu dřevěných odřezků, nevěděla jsem, co to je. Ted' už to vím, pod tím je schovaný sníh na příští sezónu, jen nevím, jestli to přežije ta 40°C vedra. Když jsem se vrátila do parku, stál tam prodejní vůz s masem. Krásně to tam provoněla klobása z Bobrové. Lidé po ní hned šli.

Při okukování kolemjdoucích jsem slyšela také pár rozhovorů. Například, že malá holčička si ve škole nechala klíče. Stará paní spěchala na hromadnou městskou dopravu, ale řidič jí zavřel těsně před nosem. Prý doktora ale nakonec stihla. Nebo historku, jak klukovi vypadla zmrzlina z kornoutu a hned se slétli holubi. Lidé ale nebyli rádi, že se jim pletu pod nohama, a ještě slyším jejich rozhovory. To byla chvíle, abych už oči otevřela.

Nakonec jenom představa být holubem mi stačila, abych Nové Město na Moravě poznala z jiné perspektivy.

Rozhovor s Michaelou Hrdličkovou - asistentkou pedagoga na 1. stupni

1. Jak se Vám líbí na naší škole?

Ve zdejší škole se mi líbí. Je to příjemné pracoviště, kde je spousta milých lidí. Je zde přátelská atmosféra a krásné prostředí.

2. Co přesně obnáší Vaše práce a co Vás na ní baví?

Jsem asistentkou pedagoga. Mým hlavním úkolem je pomoci dívce s určitým handicapem, ať už při vyučování nebo při začleňování se do kolektivu spolužáků. Na této práci mě baví to, že mi každý den nachystá něco nového a můžu pozorovat, zda má pomoc někoho posouvat dál.

Zároveň je pro mě tato pozice velmi cennou zkušeností do budoucna, kdy naplní mé práce bude právě učitelství na 1. stupni základní školy. Myslím, že pokud bych měla ve své třídě žáka s handicapem a s ním i asistenta pedagoga, budu vědět, jak k nim přistupovat, protože to budu znát i z té druhé stránky.

3. Jak trávíte svůj volný čas?

Většinou aktivně. Ráda sportuji, když počasí dovolí, jdu si zaběhat, ráda se projíždím na kole. V zimě mě baví snowboarding, lyžování. Hodně času také trávím se svojí rodinou a přítelem, kdy podnikáme různé výlety.

4. Máte oblíbenou knihu či film?

Knihy mám moc ráda, mám jich doma spoustu, ale nemůžu říct, že bych měla vyloženě jednu jedinou oblíbenou. Filmy příliš nesleduji, ale když už, tak určitě komedie, u kterých se pobavím.

5. Sledujete sportovní dění v Novém Městě?

Sportovní dění v Novém Městě příliš nesleduji. Jsem samozřejmě fanyнка biatlonu, takže pokud se jely závody v Novém Městě, byla jsem přítomna, ale jinak bohužel ne. Třeba teď začnu.

6. Jak jste strávila letošní letní prázdniny?

Na začátku letních prázdnin jsme s přítelem navštívili náš oblíbený ostrov Vir v Chorvatsku. Po příjezdu domů už jsem se ale pouze učila na státní závěrečné zkoušky, které mě čekaly na konci srpna a naštěstí se pilné učení vyplatilo.

Děkujeme za rozhovor a přejeme do budoucna hodně úspěchů.

Adéla Lemperová a Hana Stará

7.10. - Pohádkové dopoledne

Novoměstské Portimo v rámci své tradiční podzimní benefice připravilo našim menším dětem příjemný kulturní zážitek - Studio Damúza jim sehrálo napínavou pohádku Děvčátko Momo a ukradený čas.

Den otevřených dveří v Centru Zdislava

Žáci 9. ročníku byli 7. a 8. října pozváni novoměstským Centrem Zdislava na Den otevřených dveří. Žákům se zde moc líbilo, byl pro ně připraven i pěkný program, který si opravdu užili. Pobavili se, ale i se dozvěděli, jak to v tomto zařízení každodenně funguje.

Děkujeme všem pracovníkům centra Zdislava za příjemné zpestření dopolední výuky.

Zprávičky ze 3.A

Námořníci

Velká cesta napříč světadíly - to je název naší celoroční poznávací hry. Na tak dalekou cestu se musíme řádně připravit. Stali jsme se námořníky a namalovali si lodě s plachtami, kormidly, kotvami a dalekohledy. Na naší cestě po moři budeme získávat informace a zajímavosti o jednotlivých světadílech, určitě ochutnáme některé speciality světové kuchyně. Jsme rozděleni do čtyř družstev - Trosečníci, Piráti, Chobotnice a Žraloci. Každá loď má svého kapitána, pokřik a všichni jsme se naučili společnou námořnickou hymnu. Ještě nás čeká výroba námořnického trička a čepice a můžeme vyplout.

Ve čtvrtek 13. října naše třída zavítala do centra Eden v Bystřici nad Pernštejnem. Zde byl pro nás připraven program Procházka rájem. Navštívili jsme farmu, kde jsme se seznámili s jednotlivými druhy hospodářských zvířat a svezli se na koních. Dále jsme si prohlédli Panské stavení a vytvořili si vlastní rodokmen.

Program pokračoval návštěvou Horácké vesničky. V pazderně a tkalcovně jsme si ukázali zpracování lnu ve lněné plátno, u babky kořenářky přivoněli k bylinkám a dále navštívili včelaře a mlynáře. Zbýl i čas na nákup drobných suvenýrů v lékárně.

Výlet jsme měli za odměnu, protože v minulém školním roce jsme vyhráli celoroční sběr hliníku, pomerančové a citrónové kůry a za získané peníze jsme jeli objevovat život v typické horácké vesničce. Ve třetí třídě nesmíme usnout na vavřínech a musíme se snažit, abychom obsadili zase nějaké pěkné místo a mohli jet na další výlet.

(Mgr. M. Svrčková)

13. 10. - 6.A na besedě o ilustrátorech v novoměstské knihovně

Anglické divadlo – 18.10.

Žáci naší školy měli možnost zhlédnout divadelní představení v anglickém jazyce, které pro ně zajistila paní učitelka Novotná.

Pro žáky prvního i druhého stupně byl připraven rozdílný repertoár. Mladším žákům byla předvedena hra John & Mary, ti starší viděli představení s názvem Peter Black 2 - s podtitulem A new beginning. S těmito hrami přijeli za našimi žáky herci Divadelního centra ze Zlína.

Zda se našim žákům zmíněný divadelní zážitek líbil, jsme se ptali ve 4.B, 5.A a na druhém stupni v 8.A.

4.B

Drdla Antonín: Líbil se mi opilej dřevorubec a tuklá babička. A ještě se mi líbil ten pán, který tam předváděl více bytostí. Bylo to o Jeníčkovi a Mařence. Nelíbil se mi začátek a hudba. Bylo to dobré. Když to skončilo, nechtělo se mi odejít.

Červinka Adam: Bylo to dobré pro ty, co moc neovládají angličtinu. Také to bylo vtipné tím, že lezli přes propast a poté ji přeběhli. Jeníčka, Mařenku a další postavy hráli herci perfektně. V pohádce byly hračky a měly čtyři režimy - klasik, normal, inteligent a turbo. To byla vlastně reklama na Jeníčka a Mařenku jako vysoce výkonné hračky.

5.A

Slonková Matylda: Nejvíc se mi líbil Mário a Mary. Ta perníková chaloupka byla moc krásná.

Hlůšková Romana: Mně se nejvíc líbil herec jménem Mário. Celé představení bylo super.

Horák Vojtěch: Líbilo se mi, jak našli perníkovou chaloupku, ježibaba byla dobrá. Vhodně byla zvolena i hudba.

Slovák František: Bylo to dobré představení. Velice jsem se zasmál. Zaujali mě všichni herci.

Polanská Alžběta: Bylo to legrační představení. Nejvíce mě pobavila ježibaba s motorovou pilou.

Svoboda Jan: Na divadle se mi nejvíc líbilo, jak na začátku přivezl pán roboty a oživil je. Dál se mi líbil dřevorubec a baba Jaga, která dávala Jeníčkovi a Mařence otázky.

8.A

Rak Ladislav: Divadlo a jeho téma se mi moc líbilo. Angličtině jsem rozuměl. Dobrá výslovnost. Divadlo bylo moc vtipné.

Starý František: Divadlo se mi líbilo. Překvapilo mě, že jsem tomu rozuměl. U herců se mi líbilo, že byli jenom tři a stíhali se převlékat a hrát více postav. Téma se mi líbilo. Klidně bych šel znova.

Horváthová Julie: Ze začátku jsem se bála, že nebudu rozumět. Obavy ze mě spadly hned na začátku. Rozuměla jsem většině textu. Líbily se mi výkony herců a jejich úžasná angličtina. Sice jsem se někdy ztrácela, ale divadlo se mi líbilo.

Gerlichová Lucie: Divadlo se mi moc líbilo, hlavně výslovnost herců. Bylo to srozumitelné a dobře do sebe zapadající. Zároveň nám to ukázalo, jak problematicky může vypadat hledání zaměstnání, i když máme vysokou školu.

Krejčí Jakub: Bylo to super. Dobře udělané, abychom to pochopili. Skoro všemu jsem rozuměl. Měli tam skvělou hudbu a kominíkův rap byl skvělý. Dal bych jim jedničku s hvězdičkou!

Máček Jakub: Divadlo se mi líbilo, rozuměl jsem asi z osmdesáti procent. Bylo o člověku, který si hledal práci.

Horák Jan: Nejvíce se mi líbily hudební ukázky. Ze hry vyplynula i nějaká ponaučení do života. Moc se jim to povedlo. Vadil mi jen občasný ruch a šepot ostatních žáků.

25. 10. - 6.B na besedě o ilustrátorech v novoměstské knihovně

Bublina zjistila, co vás čeká

8. 11.	exkurze do zemědělského družstva NMNM (7. a 8. ročník)
11. 11.	preventivní programy p. Pospíšila pro 6., 7. a 8. ročník
11. 11.	exkurze SOŠ Bělisko, vybraní žáci (9.A, 9.B)
18.11.	ředitelské volno
22.11.	třídní schůzky
22.11.	exkurze ÚP, Žďas (8.A)
24.11.	EZOP - pravidla internetu (8.A)

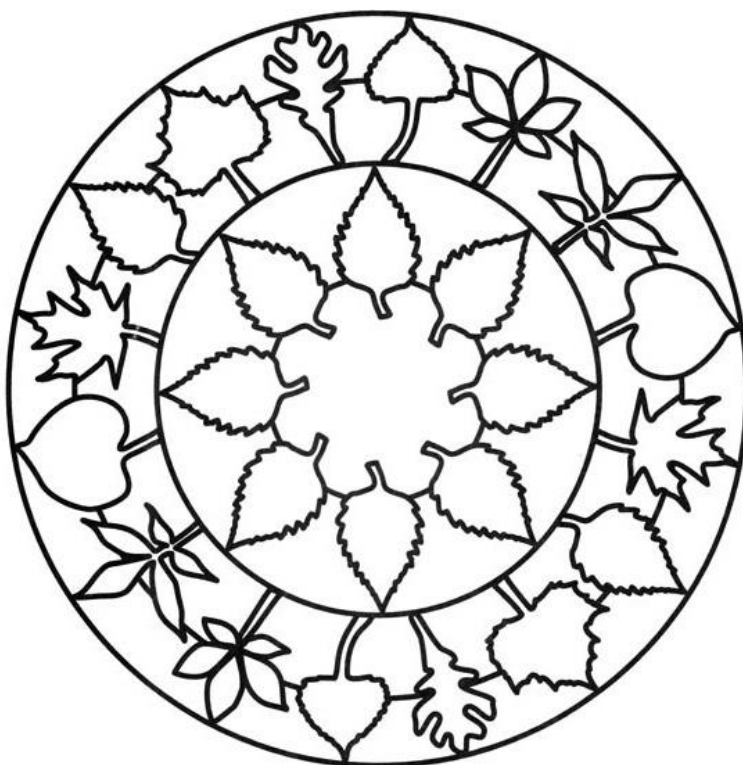

ZÁBAVA S BUBLINOU

Podzimní mandaly

Hledej 10 rozdílů

Osmisměrka

Dva chlápky spláchla lavina pod horský sráz. Najednou jeden uvidí, jak se k nim blíží obrovský záchranářský pes (bernardýn se soudkem rumu). A tak říká tomu druhému: „Hele, nejlepší přítel člověka!“ a ten druhý na to: „No jo,“ (viz tajenka)

P	E	N	Z	I	O	N	A	R	A	V	A	P
O	A	O	I	S	E	K	E	R	A	E	S	A
L	K	S	N	T	I	M	A	N	Y	D	T	N
K	O	Í	T	R	A	K	T	O	R	O	A	O
O	L	T	E	I	O	M	A	A	S	U	Ř	R
P	O	K	R	E	S	S	L	L	C	Í	A	
A	T	A	L	O	P	A	T	A	H	Í	K	M
N	O	T	O	M	A	N	U	R	D	O	Ř	A
Á	Č	P	K	O	S	T	K	A	A	U	T	E
K	F	L	A	S	T	R	A	K	A	V	O	Y
H	K	O	T	V	A	O	N	V	E	H	A	L
C	H	A	R	A	R	A	B	O	V	É	P	E

Arabové	Otoman
Dalmatin	Panák
Dynamit	Panorama
Flastr	Pasti
Kalhoty	Penzion
Kolotoč	Poklop
Kopaná	Radar
Kostka	Rarach
Kotva	Sekera
Lahev	Stařík
Lopata	Straka
Loudal	Talíř
Nosítka	Traktor
Okres	Tukan
Opava	Varan
Ostrava	Vedoucí

(připravily L. Melicharová a P. Halouzková)

Řešení - osmisměrka

... a nese ho pes."

BUBLINA - školní časopis

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Leandra Čecha 860

Mgr. V. Konvalinková a žákovská redakční rada (Lucie Gerlichová, Petra Halouzková, Julie Horváthová, Lada Melicharová, Adéla Lemperová a Hana Stará)

Časopis najdete též na webu školy www.zs2.nmnm.cz

Případné dotazy či nápady posílejte na e-mail vladimira.konvalinkova@zs2.nmnm.cz

